

+ IOACHIM
Din mila lui Dumnezeu
Episcop al Episcopiei Huşilor

**Tuturor binecredincioşilor Creştini, Cinului monahal, Preacucernicilor preoţi,
Har, ajutor şi sănătate, de la Dumnezeu,
iar de la noi arhierescă binecuvântare
Hristos a Înviat !**

Iubiţi credincioşi,

După moartea Sa, Domnul nostru Iisus Hristos S-a înfăţişat pe Sine *“viu apostolilor Săi, prin multe semne doveditoare, făcându-se văzut lor în răstimp de patruzeci de zile şi vorbindu-le despre cele ale împărăţiei lui Dumnezeu”*. Aceasta este mărturia pe care ne-a lăsat-o Sf. evanghelist Luca în cartea sa numită Faptele Apostolilor (1-3) despre Învierea Mântuitorului; iar Sf. evanghelist Ioan, după ce sfârşeşte descrierea venirii Mântuitorului în mijlocul ucenicilor lui, trecând minunat *“prin uşile încuiate”*, Ioan 20-26 zice: *“Şi Iisus a făcut, de faţă cu ucenicii Săi, şi alte minuni, multe, care nu sunt scrise în cartea aceasta, iar acestea s-au scris ca să credeţi că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, şi crezând, să aveţi viaţă întru numele Lui”* - Mai departe în încheierea evangheliei sale, apostolul iubit al Mântuitorului după ce termină descrierea arătatărilor lui Iisus în faţa ucenicilor în Galileia, adaugă: *“Dar sunt şi alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus şi care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărţile ce s-ar fi scris”* (Ioan 20-30; 21-25).

Iubiţii mei fii sufleteşti,

Este Ziua Învierii, zi sfântă care a aprins în inimile tuturor credincioşilor, flacăra bucuriei dumnezeieşti. Adevărul Învierii Domnului este confirmat pentru istorie şi pentru toate veacurile, prin arătatările Mântuitorului de la Înviere până la Înălţarea Sa, precum şi prin cea de pe drumul Damascului, când a avut loc convertirea Sfântului Apostol Pavel.

Văzând pe Iisus înviat din morţi, Sfânta Fecioară Maria, maica Sa, glăsuieşte: *“Fiul meu şi Dumnezeul meu, măresc Învierea Ta cea mai presus de cuvânt”*.

“Am văzut pe Domnul şi am vorbit cu El” (Ioan 20-18), spunea ucenicilor Maria Magdalena. Mi-a poruncit să merg la fraţii Lui şi să spun că El se va sui la Tatăl Său şi la Tatăl nostru şi la Dumnezeul Său şi la Dumnezeul nostru.

“Am văzut pe Domnul. I-am cuprins picioarele şi ne-am închinat Lui” ziceau femeile mironosiţe care veniseră în zorii zilei să vadă mormântul. Iar *“El ne-a poruncit să dăm de veste fraţilor Săi să meargă în Galileia şi acolo Îl vor vedea”* (Matei 28, 9-10).

Sfântul Evanghelist Ioan *“a crezut”* că Mântuitorul a Înviat, după ce a văzut că: *“mormântul era gol”* (Ioan 20,8) iar Sfântul Apostol Petru precizează că Mântuitorul i s-a arătat *“viu”* (Luca 24, 34).

“Am văzut pe Domnul”. A mers cu noi pe cale de la Ierusalim la Emaus și ne-a tâlcuit Scripturile, dovedindu-ne că Hristos trebuia “să pătimească și să intre în slava Sa” (Luca 24, 13 și Luca 24, 16), mărturiseau doi dintre ucenicii apostolilor, Luca și Cleopa. Ei vorbeau cu El, dar nu știau că este Mântuitorul. La binecuvântarea și frângerea pâinii “li s-au deschis însă ochii lor și au cunoscut că este El; și El s-a făcut nevăzut de ei” (Luca 24, 30-31).

“Într-adevăr, Domnul a Înviat și S-a arătat Lui Simon”, mărturiseau Apostolii, împreună cu cei ce se țineau de ei, în fața celor care veniseră de la Emaus (Luca 24, 33-34).

Tot în Duminica Învierii, Mântuitorul S-a arătat Sfinților Apostoli, afară de Toma (Ioan 20, 19-24), când mănâncă împreună cu ei și le grăiește: “Vedeți mâinile și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-mă și vedeți că duhul nu are carne și oase, precum mă vedeți pe Mine că am . . . Așa este scris - în lege, în psalmi și în proorocii - și așa se cădea să pătimească Hristos și a treia zi să învieze din morți . . . iar voi sunteți martorii acestora” (Luca 24, 36-48).

Când Apostolii au grăit către Toma că l-au văzut pe Domnul, acesta a zis: “Dacă nu voi vedea în palmele lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta lui, nu voi crede” (Ioan 20, 25).

După opt zile Toma, văzând mâinile și coasta Mântuitorului, a dat mărturie de credință nu numai în învierea Sa dar și în dumnezeirea Lui, zicând: “Domnul meu și Dumnezeul meu” (Ioan 20, 28).

Mântuitorul S-a mai arătat apostolilor la Marea Tiberiadei, când l-a reșezat pe Petru în apostolat (Ioan 21, 1-12) S-a arătat în Galilea (Matei 28, 16-20), S-a arătat de asemenea la peste cinci sute de frați deodată (I Corinteni 15,6). După patruzeci de zile de la Înviere, Mântuitorul era în Ierusalim împreună cu cei unsprezece apostoli precum și cu Luca și Cleopa “și l-a dus afară spre Betania și ridicându-și mâinile l-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, Închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu” (Luca 24, 50-53).

Ultima arătare a Mântuitorului a avut loc pe drumul Damascului la convertirea Sf. Apostol Pavel (Faptele Apostolilor 9, 1-6), care a scris corintenilor: “dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră” (I Corinteni 15,14) dar “Hristos a înviat din morți, fiind începătură (a învierii) celor adormiți” (I Corinteni 15, 20).

Iubiți fii duhovnicești,

După înviere, la cea de-a treia arătare în fața ucenicilor Săi, Domnul nostru Iisus Hristos a mărturisit zicând: “Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ” (Matei 28, 18).

Fără îndoială, ca Fiu al Lui Dumnezeu, Mântuitorul nu a fost niciodată lipsit de putere, dar în vremea viețuirii lui ca om, într-o desăvârșită smerenie și umilință, El n-a dat la iveală puterea Sa dumnezeiască. Numai în momentul învierii din morți, El se arată că “Fiu al lui Dumnezeu întru putere, după Duhul sfințeniei, prin învierea lui din morți” (Romani 1,4).

Astfel, pe El îl vedem “încununat cu mărire și cu cinste” (Evrei 2,9); pe El Dumnezeu “L-a făcut și Domn și Hristos” (Fapte 2, 26), stăpân și mântuitor și “în numele lui se pleacă tot genunchiul; al celor cerești și al celor pământești și al celor de desubt” (Filipeni 2,10).

În acest fel, înviind pe Hristos din morți, Dumnezeu “La așezat de-a dreapta Sa întru cele cerești mai presus de toate . . . și toate le-a supus sub picioarele Lui și mai presus de toate L-a dat pe El cap al Bisericii” (Efeseni 1, 20-23).

Așadar, înviind din morți, Domnul nostru Iisus Hristos nu S-a întors la viața Sa de mai înainte de moarte, în trupul Său omenesc, asemenea fiicei Lui Iair, fiul văduvei din Nain sau lui Lazăr din Betania, pe care Mântuitorul îi înviase din morți. Aceștia, după oarecare vreme

au murit din nou fiindcă ei îmbrăcaseră la înviere *“trupul morții”* adică trupurile lor pământești supuse osândeii morții din pricina păcatului” (Romani 7, 24).

Însă, Domnul nostru Iisus Hristos *“a fost dat morții în trup”* cum zice Sf. Apostol Petru, dar *“a fost făcut viu în duh”* (I Petru 3,18).

Mântuitorul a murit în adevăr în trup omenesc dar a înviat în trup dumnezeiesc; a murit în trup pământesc, dar a înviat în trup ceresc; a murit în trup stricăcios, dar a înviat în trup nestricăcios; a murit în necinste, dar a înviat în mărire; a murit în trup sufletesc, dar a înviat în trup duhovnicesc. (I Corinteni 15, 39-50).

Cu trupul Său înnoit și desăvârșit, deplin înduhovnicit, Domnul Iisus Hristos a trecut prin piatra mormântului sau prin ușile încuiate ale încăperii unde erau adunați apostolii. Cu trupul Său îndrumnezit, El s-a înălțat la cer în văzul ucenicilor lui.

În acest fel, prin înviere, S-a descoperit ca adevăratul Fiul al lui Dumnezeu, Domnul și Mântuitorul nostru. Pe scaunul măririi împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh șade, și aici cu noi este, în toate zilele, până la sfârșitul veacului (Matei 28, 20).

Dreptmăritori Creștini,

De la moarte la viață și de pe pământ la cer, Domnul nostru Iisus Hristos n-a trecut singur.

“Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit, pe noi cei ce eram morți prin greșelile noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos - prin har sunteți mântuiți și împreună cu El ne-a sculat și, împreună ne-a așezat între ceruri, în Hristos Iisus” (Efeseni 2, 4-6).

Întrucât Mântuitorul *“a gustat moartea pentru fiecare om”* (Evrei 2,9), oamenii toți au fost răscumparați de sub osânda morții. Aducându-Se pe Sine înaintea Lui Dumnezeu *“prin os și jertfă întru miros de bună mireasmă”* (Efes 5,2), Domnul Iisus Hristos S-a înfățișat Lui Dumnezeu pentru sfințirea noastră *“Sfânt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoși, și fiind mai presus decât cerurile”* (Evrei 7, 26).

Iar noi, din curăția Lui *“ne-am spălat, ne-am sfințit, și ne-am îndreptat în numele Domnului Iisus Hristos și în Duhul Dumnezeului nostru”* (I Corinteni 6, 11).

Astfel din marea Lui dragoste față de noi, Dumnezeu iertându-ne greșelile, ne-a dăruit și viață, făcându-ne vii împreună cu Hristos.

Iar, dacă *“Duhul celui ce a înviat pe Iisus din morți locuiește în noi, Cel ce a înviat pe Hristos Iisus din morți va face vii și trupurile noastre muritoare, prin Duhul Său care locuiește în noi”* (Romani 8, 11).

Iubiți credincioși,

Sărbătoare a sărbătorilor și praznic al praznicelor, ziua Învierii Domnului aduce bucurie în toate casele și în toate inimile credincioșilor.

Sfânta Înviere fiind izvorul nădejzii noastre în Dumnezeu și în învierea cea de obște la care vom fi și noi părtași, să avem deplină încredere în biruința vieții asupra morții, a luminii asupra întunericului și a binelui asupra răului.

Având deci în sufletele noastre nădejdea Învierii și în inimi bucuria veșniciei, în această luminată zi a Sfințelor Paști și întotdeauna, cunoscând că *“roada Duhului este dragostea, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția”*

(Galateni 5, 22) să ne străduim a le împlini pe acestea pentru a ne învrednici să devenim *“fii ai Învierii”* (Luca 20,36).

Să ne întoarcem la credința și puritatea morală a părinților și strămoșilor noștri și să facem ca bucuria Învierii Domnului să lumineze în spitale, în azile și orfelinate, în căminele de bătrâni și penitenciare, precum și în casele celor lipsiți și neajutorați.

Pe lângă acestea, vă îndemn cu cuvintele Sfântului Apostol Pavel, ca: *“la toate câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt de drepte, câte sunt curate, câte sunt vrednice de iubire, câte sunt cu nume bun, la orice faptă bună și de laudă, la acestea să vă fie gândul”* (Filipeni 4,18).

Astăzi, este *“Ziua Învierii, popoare bucurați-vă”* pentru că:

“Hristos din morți a înviat
Și lumea-ntreagă a mângâiat
Și dacă El n-ar fi venit
Nici lumea n-ar fi mântuit
Fă ca din moarte să'nviem
De Tine să ne-apropiem
Hristos din morți a înviat
În veci să fie lăudat !”

O dată cu acest cuvânt de învățătură, povățuire și părintesc îndemn, la această mare bucurie a Învierii Domnului, al vostru păstor de tot binele voitor, și fără încetare către Domnul rugător, vă întâmpină cu binecuvântări arhieresti și tradiționalul:

Hristos a Înviat !

+ IOACHIM

+ Ioachim

EPISCOP AL HUȘILOR

